בנימין אפרתי (אוליכנוביץ)

(המשך לערך שלו בכרך י"א, בעמוד 3878)

בפעולתו בענין השלטים בעברית, הצליח ב-90% לעניין את בעלי העסקים שהיו רגילים להרבות באותיות לועזיות, להשתמש במלים עבריות.

נלחם להשלטת התאריך העברי ההולך ונשכח. פנה בתזכירים למנהלי בתי-הספר, למוסדות הממשלה ועוד שיקבעו את ימי החגים ופעולותיהם הרשמיות לפי תאריך עברי. קיבל תשובות חיוביות משרי הממ-שלה ועוד.

פרופ' בנימין (אנדרי) דה־פריס

(ראה כרך ט"ו, עמוד 4781)

בטעות פרסמתי בכרך ט"ז (בעמוד 5005) שהוא נפטר. מתברר, שאחד העתונים, מצא 2 יוסף בן-שמעון. וחשבתי, שהנ"ל הוא הנפטר. מתברר, שהוא בחיים, ונתמנה כרקטור חדש לאוניברסיטה תל-אביב ב-30.1.69.

ד"ר נפתלי וידרא

(ראה כרך י"ג, עמוד 4222)

ב-20 לינואר 1969 מינתה אותו הממשלה ליו"ר רשות הנמלים. תפקיד זה היה פנוי, מאז נתמנה היו"ר הקודם זאב שרף לשר המסחר והתעשייה בנובמבר 1966. ד"ר וידרא היה חבר הרשות מאז היווסדה ב-1961.

עליזה שידלובסקי

(ראה כרך י"ז, עמוד 5137)

מסירת חוות הלימוד חלה ב-1921 ולא ב-1913.

החווה לא נמסרה ל„איכר הצעיר" אשר עזב את כנרת בסוף 1913. היא נמסרה לקבוצת כפר אוריה, אשר באה לכנרת בסוף 1913, והיא „קבוצת כנרת" מאז ועד היום.

השנים בין 1913 ועד 1921 — היו למעשה שנות הפריחה של חוות הלימוד לנערות.

בנותיה: יש לקרוא: הדסה (ד"ר לרפואה) אשת מרדכי דין (פתח תקוה), במקום: מרדכי שלו„ ד"ר לרפואה.

בשנת 1920 נבחרה בתור ציר באספת הנבחרים הראשונה מטעם ההסתדרות.

בשנת 1950 חברה במשלחת ההסתדרות למפלגת הלייבור באנגליה.

בשנת 1957 חברה במשלחת ההסתדרות לקונגרס בין-לאומי לקואופרציה בסטוקהולם, שוודיה.

בשנת 1959 שליחה למגבית ההסתדרות בארצות הברית.

בשנת 1963 חברה במשלחת מפא"י לקונגרס עולמי של נשים דמוקרטיות במוסקבה (רוסיה).

חברה בוועד הפועל הציוני.

הדריכה במשך שנים בכנס מדריכות לעולים ב-ישובי עולים ובעיירות הפיתוח.

ואשר להנהלת מטבח ל-300 חלוצים, הרי זה בכלל שייך לתקופה אחרת, ולמקום אחר. התקופה 1921. המקום: כביש עפולה—נצרת.

ברוך וינשטיין

(המשך לערך שלו בכרך שני, עמוד 731)

בשנת 1948, עם הקמת המדינה, נבחר לחבר מוע-צת המדינה הזמנית, שהיתה מורכבת מ-37 חברים.

במסגרת המועצה הזאת פעל כחבר בוועדת הווע-דות, ועדת הבטחון והוועדה לחוקה, חוק ומשפט.

באותה תקופה שיתף פעולה עם השר דוד צבי פנקס ז"ל (ראה בכרך שני, עמוד 855).

החל מ-1948 עד 1968 היה ציר בקונגרסים הציו-ניים, ונבחר לחבר הוועד הפועל הציוני וחבר הנשי-אות שלו.

ממשיך בפעולתו הפובליציסטית-עיתונאית.

מוזמן להרצות בארגונים שונים בארץ.

דוד דוידוביץ

(ראה את הערך שלו בכרך ט', בעמוד 3408)

ממייסדי מוזיאון הארץ, תל-אביב, מוזיאון לאת-נוגרפיה ולפולקלור. אגף „גנזא" לאמנות יהודית עממית שיסד.

מנהל המוזיאון הנ"ל, הנמצא בתל-אביב, דרך חיפה קרן שדרות ישראל רוקח (ראה כרך שני, עמוד 825).

יעקב דב מגידוב

(ראה כרך רביעי, עמודים 10-11)

נא לבטל את 2 השורות האחרונות בטור השני משמאל, בעמוד 1910. ואת השורה הראשונה בטור הימיני — בעמוד 1911. 3 הטורים האלה אינם שייכים לערך שלו. נכנסו בטעות.

אברהם בנימין ריבלין

(המשך לערך בכרך שביעי, עמוד 2808)

מרבה לכתוב בעיקר על ירושלים ודברי ימי היישוב העברי בה וכן הוא מפרסם מאמרי ביקורת ספרותית (ב„הארץ", „דבר", „היום", „הפועל הצעיר", „מאזנים", „סיני" ועוד).

בשנת תשכ"ו (1966) יצא לאור ספרו „ירושלים", תולדות היישוב העברי במאה ה-19 (עם הקדמה מאת

אנציקלופדיה לחלוצי הישוב ובוניו עמוד מס 173 יח תדהר, דוד בן משה בצלאל הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

דוד בן-גוריון) ובשנת תשכ"ט (סוף 1968) יצא לאור ספרו „אישים בעיר הנצח" (הוצאת אל"ף).

בנו גדעון, קצין בכיר בצה"ל (כיום במלואים) היה סגן המפקד הצבאי של העיר עזה אחרי מלחמת ששת הימים, לאחר שהשתתף בקרבות לכיבושה של עיר זו; בנו יצחק-צבי התיישב בעיר הפיתוח ערד. (בניו של גדעון: טל, דן, חן; בניו של יצחק-צבי: צפרירה, עופר).

אליעזר יעקב תבין (פרשטיי)

(המשך לערך שלו בכרך י"ז, בעמוד 5200)

נולד ב-י' אייר תרע"ט (10.5.1919) במקום 1910. התאריך העברי בסדר.

פרופ' שניאור ליפסון

(המשך לערך שלו בכרך ט"ו, בעמוד 4764)

זכה בפרס ישראל לשנת 1969, על עבודתו בפיתוח שיטות מתימטיות לפיענוח המיבנה של מול-קולות ענק בעלות תפקידי מפתח בתא החי.

שרה בנבנישתי

(המשך לערך שלה בכרך י"ז, בעמוד 5205)

בתיאור דרכי עבודתה הציבורית בעבר ובהווה, בתרומת חייה לחינוך היסודי, והתיכון לנערים נזק-קים, במפעל חייה „מלגה לנער הנזקק" של אירגון נ"ס — „נשי סעד", להם הקדישה 16 שנות חייה האחרונות, מאז פרשה מעבודתה כמורה. הקדישה כל מרצה למפעל נ"ס הנ"ל, בשליחת נערים נזקקים לחינוך תיכון, מקצועי ועיוני ודתי בישיבות.

מאות ילדים נהנו ממלגות נ"ס.

השר המנוח בכור שלום שטרית ז"ל (שר המשט-רה, ראה כרך ראשון, עמוד 525) ציין במודעת ברכה לחג העשור של נ"ס, באומרו: „מיטב הברכות לך שרה על מפעל חייך נ"ס".

ב-14 מחזורים שסיימו עד הלום ועוד בשנה זו, חלקה 67 מלגות לנצרכים. מהם משרתים במערכות צה"ל, והיו כאלה שנפלו לשחרור ארצנו, ואחרים פזורים בכל הארץ כאזרחים נאמנים.

עודנה ממשיכה בשארית כוחותיה את קו חייה, אשר לא הזניחה מידיה עד היום.

כך נהגו — אביה חכם (הרב) יוסף שמחון ז"ל ראה כרך א', עמוד 183) ובעלה המנוח העסקן דוד בנבנישתי ז"ל (ראה כרך א', עמוד 217).

יהודה (ליאון) פראג

(המשך לערך שלו בכרך י"ז, בעמוד 5164)

בראשון לאפריל 1969 מונה לתפקיד מפקד מחוז תל-אביב של המשטרה.

מאיר שמעון גשורי (ברוקנר)

(ראה כרך ג', עמוד 1208; כרך ט"ו, עמוד 4799; כרך ט"ז, עמוד 4989)

א) „ספר טורבין" (פנקס זכרון, בהוצאת „ארגון יוצאי טורבין בישראל"), תל-אביב, תשרי תשכ"ח ובו „לקורות היישוב היהודי בטורבין" (פרקי היסטוריה) מפרי עטו בתשעה פרקים ובשבעים עמודים (כ-400 עמודים, עם צילומים, מפות, פכסימיליות וכו').

ב) „ירושלים עיר המוסיקה" בתקופת בית שני (ליובל השלשת-אלפים של ירושלים הבירה. הוצאת „המנורה", תל-אביב, תשכ"ח, 400 עמודים, ובו 18 פרקים, ובסופו „ירושלים של שיר וזמר". רשימה ביבליוגרפית של שירי ירושלים ומנגינותיהם בתווי-נגינה, כ-500 מספרים).

נמצא בהכנה הספר השני בסידרה בשם „ירושלים המקראית במוסיקה", שיכיל כ-500 עמודים עם המון תווי-נגינה של מנגינות מקראיות בארבעה נוסחאות: נוסח תימן, נוסח ספרד, נוסח אשכנז ונוסח הפורטו-גזים.

הכרך השלישי „צלילי ירושלים בפזורות ישראל" ישלים את הטרילוגיה הירושלמית הראשונה והיחידה במינה במוסיקה. הכרך הראשון עורר ענין רב בכל העולם, ויש דרישה לתרגומו בשפות אירופה.

ג) „לקורות העיר סוסנוביץ והסביבה" (פרקי עבר היסטוריים) בשלושה מדורים (סוסנוביץ, זג-למביה הדומברובאית, חיבת ציון וציונות בקאטוביץ וזגלמביה) וב-33 פרקים עם צילומים. למעלה מ-200 עמודים אלבומיים. זוהי המונוגראפיה ההיסטורית הרא-שונה על מרכז יהודי זה בפולין ששימש מרכז כל-כלי-חרושתי במשך עשרות שנים.

כיום הוא מטפל בעריכה של חמישה ספרי-זכרון, שמהם שנים נמצאים כבר בדפוס, והם:

א) „ספר סוסנוביץ והסביבה בזגלמביה" שעומד להופיע בשנת 1969 ובו למעלה מאלף עמודים אל-בומיים (שני טורים בעמוד), וכמעט כל החומר נכתב ונאסף בידי העורך.

ב) „ספר-זכרון אוסטרובצה" (קהילת הקודש), כ-600 עמודים, נמצא בדפוס, ובו מדור גדול ומיוחד לזכרו של הרב והאדמו"ר הגאון הגדול רבי מאיר יחיאל הלוי הלשטוק זצ"ל, וקורות הקהילה מפרי עטו של העורך.

ג) „ספר-זכרון אושבינצים", היא העיר שהפכה בידי הנאצים הגרמנים לעיר התופת והשאול שבה ניספו מיליוני יהודים ועמים אחרים במישרפות שהוק-מו שם במיוחד להשמדת עמים ובעקב זה הוסב שם העיר ל„אושביץ". בספר תבוא סקירה היסטורית מאת העורך על העיר שנחשבה לאחת הערים הראשונות בממלכת פולין ומונה כאלף שנים לקיומה.

ד) „ספר-זכרון וודיסלב" בפלך קיילצה בת כ-500 שנות קיום עם קהילה יהודית בת כמה מאות שנים שהשתתפה בנציגיה בוועד ארבע ארצות. לספר הצ-

אנציקלופדיה לחלוצי הישוב ובוניו עמוד מס 174 יח תדהר, דוד בן משה בצלאל הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה